

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

9. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, върховния представител по Общата външна политика и политика на сигурност, правителствата и парламенти на държавите-членки, пратеника на Четворката за Близкия изток, президента на Палестинската автономна власт, Палестинския законодателен съвет, израелското правителство и Кнесета.

Специално място за децата във външните действия на ЕС

P6_TA(2009)0060

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно специално място за децата във външните действия на ЕС (2008/2203(INI))

(2010/С 76 Е/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 февруари 2008 г., озаглавено „Специално място за децата във външните действия на ЕС“ (COM(2008)0055),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 5 февруари 2008 г., озаглавен „Децата в извънредни и кризисни ситуации“ (SEC(2008)0135),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 5 февруари 2008 г. озаглавен „План за действие на Европейския съюз относно правата на децата във външните действия“ (SEC(2008)0136),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 9 април 2008 г. озаглавено „ЕС като глобален партньор за развитие: ускоряване на напредъка към Целите на хилядолетието за развитие“ (COM(2008)0177),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 26 май 2008 г. относно утвърждаването и защитата на правата на детето във външните действия на Европейския съюз – измерение на развитието и хуманитарно измерение,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 19 и 20 юни 2008 г.,
- като взе предвид Насоките на ЕС за утвърждаването и защитата на правата на детето, приети от Съвета през декември 2007 г.,
- като взе предвид Насоките на ЕС за децата и въоръжените конфликти, приети от Съвета през декември 2003 г. и актуализирани версия през юни 2008 г.,
- като взе предвид Контролния списък за интегрирането на защитата на децата, засегнати от въоръжени конфликти, в операциите на Европейската политика на сигурност и отбрана (ЕПСО), приет от Съвета през май 2006 г.,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето, приета от Общото събрание на 20 ноември 1989 г. и факултативните протоколи към нея,
- като взе предвид Плана на ЕС за действие относно Целите на Хилядолетието за развитие, приет от Съвета на 18 юни 2008 г.,
- като взе предвид Резолюция № 1612 (2005) на ООН относно децата и въоръжените конфликти, приета от Съвета за сигурност на ООН на неговото 5235-то заседание на 26 юли 2005 г.,

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид конвенциите на Международната организация на труда (МОТ) № 138 относно „минималната възраст“, приета в Женева на 26 юни 1973 г. и № 182 относно „забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд“, приета в Женева на 17 юни 1999 г.,
- като взе предвид Декларацията на Хилядолетието на Организацията на обединените нации (ООН), приета от Общото събрание на 8 септември 2000 г.,
- като взе предвид заключителния документ от Специалната сесия на Общото събрание на ООН за правата на децата, проведена в централата на ООН през май 2002 г., озаглавен „Свят за децата“,
- като взе предвид проучването на Генералния секретар на ООН относно насилието над децата, представено на Общото събрание на ООН на 11 октомври 2006 г.,
- като взе предвид доклада „Децата и Целите на Хилядолетието за развитие“, изготвен за Организацията на обединените нации от Детския фонд на ООН (УНИЦЕФ) през декември 2007 г.,
- като взе предвид доклада относно „Състоянието на децата в света – 2008 г.“, публикуван от УНИЦЕФ през декември 2007 г.,
- като взе предвид Доклада за 2008 г. относно Целите на Хилядолетието за развитие (ЦХР), публикуван от департамента по икономически и социални въпроси към ООН през август 2008 г.,
- като взе предвид Ангажиментите от Париж за закрила на децата срещу незаконно набиране или използването им от въоръжени сили или въоръжени групировки, Парижките принципи и Насоките относно децата, свързани с въоръжени сили или въоръжени групировки, приети от министрите и представители на страните, които се събраха в Париж на 5 и 6 февруари 2007 г.,
- като взе предвид Африканската харта за правата и благосъстоянието на детето, приета от Организацията за африканско единство (ОАЕ) през 1990 г., която влезе в сила на 29 ноември 1999 г.,
- като взе предвид Споразумението от Котону ⁽¹⁾, във вида, в който е изменено ⁽²⁾, по-специално член 9 относно „Съществени елементи относно правата на човека, демократичните принципи и върховенството на закона, и основен елемент относно доброто управление“ и член 26 относно „Въпроси, свързани с младежта“,
- като взе предвид Резолюцията на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС относно правата на децата и децата войници ⁽³⁾, приета в Адис Абеба на 19 февруари 2004 г.,
- като взе предвид резолюцията на Съвместната парламентарна асамблея на АКТЬ-ЕС относно социалните последици от детския труд и стратегиите за борба срещу него, приета в Порт Морсби на 28 ноември 2008 г.,
- като взе предвид Договора от Лисабон за изменение на Договора за Европейския съюз и на Договора за създаване на Европейската общност, подписан на 13 декември 2007 г. в Лисабон, и Консолидираните текстове на Договора за Европейския съюз и на Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално член 3 от Договора за Европейския съюз, който гласи, че Европейският съюз „се бори срещу социалното изключване и дискриминациите и насърчава социалната справедливост и закрила, равенството между жените и мъжете, солидарността между поколенията и защитата на правата на детето“, и че в отношенията си с останалата част от света, ЕС „допринася за мира, сигурността, устойчивото развитие на планетата, солидарността и взаимното уважение между народите, свободната и справедлива търговия, премахването на бедността и защитата на правата на човека и в частност тези на детето“,

⁽¹⁾ Споразумение за партньорство между членовете на Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. (ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3).

⁽²⁾ ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27.

⁽³⁾ ОВ С 26, 29.1.2004 г., стр. 17.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия относно политиката на Европейския съюз за развитие, „Европейски консенсус“⁽¹⁾ и в частност изискването правата на децата да бъдат включени в изпълнението на политиката на Общността за развитие,
  - като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия, „Европейският консенсус относно хуманитарна помощ“⁽²⁾; в частност изискването да се обърне специално внимание на децата и на задоволяването на специфичните им потребности,
  - като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, в частност член 24 относно правата на детето,
  - като взе предвид програмата за действие, установена с Решение № 293/2000/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 януари 2000 г. за приемане на програма за действие на Общността (програма Дафне) (2000—2003 г.) за превантивни мерки за борба с насилието срещу деца, младежи и жени⁽³⁾,
  - като взе предвид политическата декларация, приета в Берлин на 4 юни 2007 г. на Европейския форум за правата на детето, която отново изразява желанието за систематично отчитане на правата на децата във вътрешните и външни политики на Европейския съюз,
  - като взе предвид „Рамката за защита, грижа и подкрепа на сираци и уязвими деца, които живеят в свят с ХИВ и СПИН“, публикувана от Световния форум на партньорите през юли 2004 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2003 г. относно „Трафик на деца и деца войници“⁽⁴⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2005 г. относно „Експлоатация на деца в развиващите се страни, със специално внимание върху детския труд“⁽⁵⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2008 г. относно „Към стратегия на ЕС за правата на детето“⁽⁶⁾,
  - като взе предвид член 45 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по развитие и становищата на комисията по външни работи, комисията по култура и образование и комисията по правата на жените и равенството между половете (A6-0039/2009),
- А. като има предвид, че осъществяването на правата на децата е от съществено значение за шансовете за успех на всяко от тях, както и за постигане на напредък в изкореняването на бедността;
- Б. като има предвид, че ролята на половете, които обществото възлага на своите деца, имат определящо значение за тяхното бъдеще: техният достъп до храна и образование, участието им в работната сила, статута им във взаимоотношения и физическото и психическото им здраве;
- В. като има предвид, че целите, определени в Конвенцията за правата на детето, остават до голяма степен непостигнати;

⁽¹⁾ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 25, 30.1.2008 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 34, 9.2.2000 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 74 E, 24.3.2004 г., стр. 854.

⁽⁵⁾ ОВ С 157 E, 6.7.2006 г., стр. 84.

⁽⁶⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0012.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Г. като има предвид, че от 2,2 милиарда деца по света, 1,9 милиарда (86 %) живеят в развиващи се страни и над 98 % от децата, които живеят в крайна бедност, живеят в развиващи се страни;
- Д. като има предвид, че всеки ден по света умират повече от 26 000 деца на възраст под 5 години, като в повечето случаи причините са предотвратими и че при съществуващите в момента тенденции целта на ЦХР за намаляване на детската смъртност с две трети няма да бъде постигната до 2045 г.,
- Е. като има предвид точка 9 от програмата за действие, приета на четвъртата световна конференция на жените (проведена в Пекин от 4 до 15 септември 1995 г.), която същевременно е фундаментален принцип, излаган на всички международни конференции за правата на децата през изминалото десетилетие;
- Ж. като има предвид, че ако Договорът от Лисабон бъде ратифициран от всички държави-членки, защитата на правата на детето ще стане конкретна цел на външната политика на Съюза;
- З. като има предвид, че Съветът даде мандат на Комисията да анализира въздействието на положителни стимули върху продажбата на продукти, които са произведени без използването на детски труд, да проучи и докладва относно възможността за допълнителни мерки по отношение на продуктите, които са произведени с използването на най-тежките форми на детски труд;
- И. като има предвид, че правото на децата на образование не подлежи на обсъждане и че образованието и професионалното обучение играят важна роля в стратегията за постепенното премахване на детския труд;
- Й. като има предвид, че комерсиалната експлоатация на деца е грубо нарушение на тяхното човешко достойнство и е в разрез с принципите на социална справедливост;
- К. като има предвид, че тези, които купуват стоки от развиващите се страни имат ключови позиции за определяне и отказване на закупуването на стоки, произведени изцяло или частично с детски труд, и по този начин могат да оказват пряк и ефективен икономически натиск;
1. Приветства посоченото по-горе съобщение на Комисията относно „Специално място за децата във външните действия на ЕС“ и допълнителните работни документи на службите на Комисията, както и съпътстващите заключения на Съвета, като важни стъпки напред към стратегия на ЕС за правата на детето;
  2. Признава, че институциите на ЕС придават все по-голямо значение на правата на децата, но подчертава, че предстои още много работа, за да се изпълнят на практика политическите ангажменти; подчертава, че ако липсва достатъчно финансиране, няма да бъде реализиран нито един от плановете;
  3. Подчертава важното значение на изпълнението на ЦХР относно усилията за защита на правата на децата и настоятелно призовава държавите-членки да изпълнят своите обещания да осигурят достатъчно и предвидимо финансиране чрез предварително определена бюджетна помощ за изпълнение на целите за 2010 г.;
  4. Призовава Съюза да действа решително за елиминиране на всички форми на дискриминация срещу момичетата (от зачеването) и да ангажира достатъчно ресурси за борбата с преодоляване на произтичащите от това неравенства;
  5. Приветства четирите ръководни принципа на плана за действие на Комисията относно правата на децата във външните действия, които включват холистичен и последователен подход към правата на децата;
  6. Признава, че подходът към правата на децата се основава на нормите и принципите, определени в Конвенцията за правата на детето и е насочен към тяхната реализация;
  7. Призовава за присъединяване на Европейската общност към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и към други конвенции, които имат отношение към упражняването на правата на децата, осиновяването, сексуалната експлоатация, детския труд, закрилата на децата при въоръжени конфликти и злоупотребата с деца;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

8. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчават прилагането на Конвенцията за правата на детето и протоколите към нея и да увеличат подкрепата, оказвана на реформите в правните системи на трети страни, в които е заложена закрилата на децата;
9. Подчертава, че всички действия в полза на правата на децата следва да зачитат първостепенно място на родителите и непосредственото семейно обкръжение на детето, както и основните настойници и попечители, като се отдава специално внимание на подобряването на положението на майките;
10. При все това припомня, че може да бъде в интерес на детето, което е в затруднено положение в семейството си, да бъде отделено от него временно, ако това представлява мярка за защита, по-специално в случай на психо-социални или психиатрични проблеми на родителите, на насилие в семейството, на малтретиране и сексуално насилие;
11. Подчертава неотложната необходимост да се обърне специално внимание на най-уязвимите и намиращи се в състояние на социално изключване момичета и момчета, в т.ч. деца с увреждания, деца мигранти, деца от малцинствата, отделени от семействата си или непридружавани деца и деца, лишени от родителски грижи;
12. Подчертава, че за да се приложи на практика подходът към правата на децата, ЕС трябва да предприеме задълбочен анализ на правата на децата, най-добре при приемането или разглеждането на стратегически документи по държави, региони или конкретни теми, въз основа на който ще се подберат действия и програми, насочени към проблемите на децата; в тази връзка призовава Комисията да представи на Парламента, възможно най-скоро или по време на средносрочните прегледи на програмите за развитие, преглед на дейностите и предоставените средства, свързани с деца;
13. Подчертава, че правата на децата трябва системно да се включват в политическия диалог и обсъжданията на политиките на ЕС с държавите партньори;
14. Призовава Комисията да изготви доклад относно наличието на правно обвързваща клауза за защита на правата на децата в съществуващите международни споразумения между Европейския съюз и трети държави, и ако не съществува - дали такава клауза би могла да бъде включена в споразуменията;
15. Счита, че участието на децата трябва да се институционализира и финансира по-добре в държавите партньори и на равнище ЕС;
16. Подкрепя изграждането на съществуващите младежки и детски мрежи като устойчиви платформи за ангажиране и консултиране на деца и призовава Комисията системно да кани представители на тези мрежи да допринасят към дискусиите по стратегически документи по държави, както и да насърчава тяхното участие в изготвянето на националните инструменти за планиране;
17. Призовава Комисията да помогне на държавите партньори да въведат бюджетиране, ориентирано към децата, особено когато Европейския съюз предоставя бюджетна подкрепа, и да разработи интегрирани и всеобхватни национални планове за действие за децата с ясни критерии, измерими цели и срокове и механизми за преглед и отчет на правата на децата;
18. Настоява, че общото бюджетно подпомагане на ЕС следва да включва средства за изграждане на капацитет за съответните министерства (като напр. министерствата на социалните грижи, здравеопазването, образованието и правосъдието) за да се гарантира, че те разполагат с необходимите политики и инструменти за бюджетиране и предоставяне на услуги за деца;
19. Подчертава, че в своите външни действия ЕС следва силно да насърчава правителствата на трети страни да спазват международните стандарти за правата на децата, по-специално по отношение на осигуряването на основни социални грижи за децата, като например чрез безплатно раздаване на храна в училища и детски ясли и достъп до здравеопазване; подчертава същевременно, че осигуряването на справедлив достъп до образование за деца в ситуации на въоръжен конфликт и следконфликтни ситуации, представлява важна инвестиция в предотвратяването на конфликти;
20. Отбелязва, че въпреки положителните промени на равнище ЕС напоследък, ресурсите, свързани със служителите и институции на ЕС, посветени на правата на децата, са все още недостатъчни;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

21. Препоръчва назначаването на Специален представител на ЕС с цел да се гарантира видимост и лидерство по отношение правата на децата;
22. Счита, че във всяка делегация на ЕК следва да има лице, което да отговаря за въпросите на децата и призовава Комисията и държавите-членки да осигурят възможност целият персонал в централата и мисиите/ делегациите да бъде съответно обучен и да получи указания относно начина, по който правата на децата да се включват във външните действия и относно постигането на безопасно и ефективно детско участие;
23. Призовава защитата на правата на децата съгласно Конвенцията на ООН за правата на детето да заеме централно място в многогодишната рамка на Агенцията на ЕС за основните права; счита, че тази Агенция следва да изгради мрежа, съвместно с международни организации, омбудсмани по въпросите на децата и неправителствени организации, за да се възползва от техните богати познания и опит;
24. Приветства ангажимента на Комисията да обърне внимание на нарушенията на правата на детето, като детския труд, трафика на деца, децата войници, децата, засегнати от въоръжени конфликти и всички форми на насилие срещу деца, включително сексуална експлоатация и вредни традиционни практики; настоява обаче, че вниманието следва да се съсредоточи върху причините, които са в основата, както и върху предотвратяването на нарушенията на правата на детето;
25. Изисква от Комисията да включи във външните си действия и в отношенията си с трети страни борбата с безнаказаността като важна мярка за предотвратяване на нарушаването на правата на децата;
26. Призовава Комисията и държавите-членки приоритетно да разработят национални стратегии и системи за защита на децата в държавите партньори, които могат да предоставят помощ на деца и семейства, преди децата да бъдат засегнати;
27. Призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят институционални структури в държави-партньори в насърчаването и защитата на правата на децата, включително независимите омбудсмани;
28. Вярва също така, че са необходими усилия за увеличаване на разбирането и зачитането на правата на децата сред родителите и хората, които се грижат за деца, както и сред работещите с деца, като учителите и здравните работници;
29. Призовава Съвета и Комисията да направят официалната регистрация на ражданията част от политиката на сътрудничество за развитие, като основно право и важно средство за защита на правата на детето;
30. Признава, че грижите и образованието в ранна детска възраст са право на детето, включително имунизации, родителски грижи и достъп до детски градини и ясли, и признава, че ранното детство е период на значимо развитие и че недохранването и липсата на грижи може да доведе до физическа и умствена недоразвитост;
31. Подчертава, че постигането на ЦХР 2 за всеобщо начално образование и ЦХР 3 за равенството на половете е от основно значение за предотвратяване на нарушения на правата на децата;
32. Подчертава, че е необходима фокусирана намеса конкретно за момичета, за да им се осигурят възможности, еднакви с тези на момчетата да посещават училище, да получават достатъчно храна, да изразяват своето мнение и да имат достъп до здравеопазване;
33. Настоятелно призовава Съюза да постави правото на образование, по-специално за момичетата, като приоритет в програмите за помощ и в рамките на диалога със страните-партньори относно провежданата политика; подчертава необходимостта от борба с продължаващата дискриминация в бедните семейства, които не могат да си позволят училищни такси за всички свои деца, и избират да изпращат на училище момчетата за сметка на момичетата;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

34. Подчертава, че учебните заведения и програми трябва да бъдат съобразени с нуждите на момичетата и да предлагат, например, алтернативни форми на образование извън официалните институции или гъвкави часове за момичета, които се грижат за по-малки братя и сестри;
35. Подчертава, че инвестирането в образованието на момичетата е инвестиция, която ще има най-голямо въздействие за изкореняване на бедността, намаляване на прираста на населението, по-ниска детска смъртност, по-малко разпространено недохранване, увеличаване на посещаемостта на училище и подобряване на здравето;
36. Подчертава, че качествено образование следва да бъде приоритет, включително в ситуации на конфликт и деликатни ситуации и приветства плана на Комисията да обърне внимание на образованието в своите операции за хуманитарна помощ; подчертава необходимостта от оперативни насоки, които да ангажират ЕС да включва образованието във всеки етап от своята хуманитарна реакция в съответствие с минималните стандарти за образование, определени от Междунституционалната мрежа за образование в извънредни ситуации, и призовава за предоставяне на достатъчно средства и човешки ресурси на равнище ЕС за изпълнението на този нов политически ангажимент;
37. Настоява, че нито едно дете не следва да бъде лишено от основното право на образование поради липса на икономически ресурси и отново призовава всички правителства на развиващите се страни да изготвят ясна програма за бързо премахване на преките и косвени училищни такси за начално образование, като същевременно се поддържа високо образователно равнище;
38. Подчертава, че в отношенията на ЕС с трети страни от най-голямо значение са проектите за развитие на социалните умения на децата, толерантността, солидарността и отговорността за околна им среда, особено в контекста на борбата с промяната на климата;
39. Припомня, че политическият ангажимент за избор на последователни политики в областта на намаляването на бедността, качествено образование и правата на човека е особено важен за намаляване на стимулите за детски труд;
40. Призовава Европейската общност и държавите-членки да предоставят повече подкрепа на инициативи за справедлива търговия и етикетиране, които насърчават компаниите да не използват детски труд; препоръчва упражняването на по-добър контрол върху спазването на доброволни кодекси за поведение относно основните трудови права и по-голяма прозрачност относно придържането към тези кодекси за европейските потребители; счита, че договорите за обществени поръчки следва да бъдат обусловени от спазването на международните стандарти за детски труд;
41. Приветства инициативата на Съвета за стартиране на проучване на въздействието на положителни инициативи върху продажбата на продукти, произведени без използването на детски труд и относно възможни допълнителни мерки, включително мерки, свързани с търговията; призовава Комисията да информира Парламента за разработването, изпълнението и резултатите от това проучване;
42. Настоятелно призовава Комисията да предложи единен стандарт за етикетиране на продукти, внасяни в Европейския съюз, който да удостоверява, че те са били произведени без използването на детски труд на който и да е етап от производствената верига, например чрез поставянето на надпис „Без използване на детски труд“ на опаковката на въпросните продукти, като по този начин се гарантира, че тази система е в съответствие с международните правила в областта на търговията на СТО;
43. Изтъква ЦХР 4 за намаляване на детската смъртност и ЦХР 6 за борбата с ХИВ/СПИН, малария и други болести, и настоятелно призовава Общността и други донори да укрепят системите за обществено здравеопазване, които предоставят ефективни услуги в областта на майчиното, неонаталогичното и детското здравеопазване на цялото население, и да включат в тези здравни услуги конкретни интервенции за определени болести, като например предоставяне на мрежи за легла против комари и антиретровирусни лекарства;
44. Осъжда съществуващия натиск за осуетяване на политиките в областта на правата на сексуално и репродуктивно здраве, което води до нежелани бременности и опасни аборти за младите жени, и настоятелно призовава ЕС да поддържа нива на финансиране за целия набор от здравни услуги в тази област, с цел постигане на ЦХР 5 за подобряване на майчиното здраве;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

45. Отбелязва особено неблагоприятното отражение на кризата с цените на храните върху децата и подчертава необходимостта от широкомащабни стратегии за по-голяма сигурност в областта на храненето, което означава не само достъп до подходяща храна, но и достъп до подходящи микроелементи, безопасна вода, хигиенни и санитарни съоръжения, здравеопазване, адекватни детски грижи и здравословна околна среда;
46. Признава впечатляващата рамка от политики на Европейския съюз за справяне с трагедията на деца, засегнати от въоръжени конфликти и призовава за засилен мониторинг, повишаване на осведомеността и механизмите за обучение с цел гарантиране на нейното правилно прилагане в практиката;
47. Вярва, че в състава на ЕПСО мисиите следва да има съветник по въпросите на закрилата на детето и подчертава, че обучението на участниците в мисиите следва да включва закрила на детето;
48. Подчертава, че програмите за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция, подкрепени от мисии на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) следва да вземат предвид специфичните нужди на децата;
49. Призовава за обръщане на специално внимание на нуждите на майките на момичета в конфликтни и след конфликтни ситуации и на бежанците и на момичетата, принудени да напуснат домовете си, както и на момичетата, жертви на изнасилване и сексуално насилие;
50. Призовава Комисията да инвестира в програми за предотвратяване и реагиране на сексуално насилие и насилие, свързано с пола върху момичета и момчета, които следва да предвиждат комплекти за последваща профилактика за предотвратяване на заразяване със СПИН, подкрепя за службите за възстановяване и реинтеграция и конфиденциални механизми за съобщаване;
51. Подчертава, че ЕС следва също така да подкрепя мерки за преодоляване на заклеяването и дискриминацията, тъй като уязвими момичета или млади жени - като тези, заразени със СПИН, станали жертва на изнасилване или сексуално насилие, родили деца в резултат от изнасилване или подложили се на аборт - често биват отхвърляни от общностите, в които живеят;
52. Подчертава особено тежкото положение на децата, заразени с ХИВ и на децата, болни от СПИН, както и на децата, сираци на починали от СПИН родители; осъжда по-специално изнасилванията на жени и момичета във връзка с вярването, че полов акт с девица може да излекува от СПИН, и призовава местните образователни кампании да отстранят това погрешно вярване и по този начин да осигурят по-добра защита по-специално на момичетата;
53. Подчертава, че е необходимо да се спазва Конвенцията на ООН за защита на правата на всички мигриращи работници и членовете на техните семейства, така че да се гарантират правата на децата на мигриращите семейства;
54. Призовава ЕС да използва Тематичната програма в областта на убежището и миграцията, която е част от Инструмента за сътрудничество за развитие, за подкрепа на особено уязвими групи, като например деца на мигранти и деца, живеещи в бедност;
55. Призовава Европейския съюз в своите външни действия да обръща специално внимание на положението на деца, изправени пред дискриминация, включително деца правонарушители и деца, лишени от свобода и поставени в затворени институции; подчертава, че децата следва да имат по-лесен достъп до правосъдие и специализирана помощ и че тяхната възраст трябва да се взема под внимание през цялото времетраене на съдебните производства посредством специални мерки за закрила;
56. Призовава Съвета и Комисията при съставянето на програми за помощ и преговори с трети страни по планове за действие в областта на правосъдието и вътрешните работи да разгледат проблема с правосъдието, приложимо при непълнолетни лица, като имат предвид не само ратифицирането на съответни международни и регионални норми, но и ефективното им прилагане;
57. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчават съгласуваност на политиките относно въпросите, свързани с децата, като вземат предвид правата на децата в други основни области на политиките, като сигурност, изменение на климата, миграция и ефективност на помощта;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

58. Призовава всички политики, които биха могли да имат ефект върху деца от страни от третия свят, да бъдат подлагани на последователни оценки на въздействието им върху правата на децата преди тяхното приемане, както и на последващи оценки; подчертава, че децата следва да бъдат разглеждани като отделна и специална група, тъй като въздействието върху тях се различава от въздействието върху възрастните;
59. Приветства инициативата, лансирана в посочените по-горе заключения на Съвета за по-добра координация и по-ясно разделение на труда в областта на правата на децата чрез отразяване на съществуващите политики и дейности на Комисията и на държавите-членки в пилотни страни;
60. Изразява загриженост относно това, че пилотните държави все още не са определени и призовава държавите-членки да работят в тясно сътрудничество с Комисията с цел гарантиране на бързото постигане на тази цел;
61. Призовава Комисията да разработи процедури, цели и показатели, за да гарантира, че „интегрираните“ права на децата остават в дневния ред и споделя становището на Комисията, че освен „интегриране“ на правата на децата са необходими и конкретни действия в рамките на географските програми и Европейския фонд за развитие, най-вероятно в нецентралните сектори;
62. Счита, че Парламентът може да играе по-координирана и систематична роля в наблюдението на ангажиментите на ЕС относно децата, например чрез годишния доклад относно правата на човека;
63. Предлага междупарламентарните асамблеи (Съвместната парламентарна асамблея на АКТЬ-ЕС, Евро-Латиноамериканската парламентарна асамблея, Евро-средиземноморската парламентарна асамблея) да канят на своите срещи представители на организации на децата от държавата-домакин и подкрепя създаването на междурегионални младежки форуми, като Младежката платформа за ЕС-Африка;
64. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки, на генералния секретар на ООН и съпредседателите на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС.

Прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност

P6_TA(2009)0061

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност (2008/2246(INI))

(2010/С 76 Е/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 136 до 145 от Договора за ЕО,
- като взе предвид декларацията на държавните или правителствените ръководители от 9 декември 1989 г. относно Хартата на Общността за основните социални права на работниците и по-специално членове 17 и 18 от нея,
- като взе предвид Европейската социална харта на Съвета на Европа, преразгледана през 1996 г., и по-специално член 21 от нея,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския Съюз, приета на 7 декември 2000 г. в Ница и подписана официално от държавните или правителствени ръководители на 27-те държави-членки в Европейския парламент през декември 2007 г., и по-специално член 27 от нея,